

Möllan

Mitt namn är Zlatko Stefanovic, Jag är 58 år gammal bosnier, bor på möllan, clasgatan, min familj flydde från bosnien på 70-talet, från kriget till Sverige. Jag fick jobbet på ett bygge, lägga tak, innertak mest. Egentligen jag var advokat, men inga såna jobb i sverige, i mitten av 80-talet min kamrat hade fäst en betongplatta dåligt på en kran och den lossnade en vajer och föll över mig, jag blev förtidspensionär, 20 år sen, 20 år utan liv här på möllan, min fru, Sonja tyckte jag dricker för mycket och lämnade mig 1990. Jag går ofta ut och dricker med min kompis Mijailo och hans fru Monic, vi går mest till Azalee, de har bra personal, man känner personalen väl nu, hehe, varje kväll, nästan man sitter där, spanar efter brudar, dricker en pivko eller två. Jag stannar ofta till stängning, det är enklast, tänker jag, att kanske hitta en brud innan stängning, men, ni vet, det är inte lätt, mitt hår började falla av för par år sen, men min kompis, frisören, han där mittemot Atalay, han fixade toupé för en billig peng, egen import, saudisk toupé på en bosnier, kan ni tänka er, haha! Men det blev bättre, brudarna tittar på mig en extra gång, vi flirtar, ibland jag bjuder upp till dans, men det blir aldrig något, ibland när jag är ensam och druckit för mycket jag tänker på en sak, jag tänker att jag ska bygga en egen fitta, som jag kan knulla hur mycket jag vill, en fitta av riktigt kött, fint kött från west-chark, bara ta fram den ur frysen och tina den i mikron, älska med den, torka av den och sen lägga in den i frysen igen.

Den här ensamheten tar död på mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sten Hansi med Poeter.se id #3172 innehar upphovsrätten